

Majhni, vendar prizadevni

Vižmarje. Blizu Save stoji siva, nizka, podolgovata zgradba. Na vhodu piše: GP Megrad, TOZD Mobilio. Pred obiskom se moji spomini vrnejo na 28. november 1977, ko so slovesno odprli te nove prostore. Spomnim se velike dvorane z različnimi mizarškimi stroji. Takrat je bilo vse slovesno, toda kako je po dobrih treh letih, odkar so se delavci Mobilie iz starih, neustreznih delovnih prostorov v Sentvidu preselili v Vižmarje? Odgovor sem dobil pri direktorju dipl. ing. Zoranu Troštu, mlademu po letih, toda očitno strokovno dobro podkovanim in z vedno svežimi idejami, kako bi se dalo narediti več, bolje in lažje.

»Mobilio je v zadnjih letih doživela dokaj hiter razvoj. Leta 1975 je 35 delavcev ustvarilo 13 milijonov realizacije, lani je 84 zaposlenih prigrislo 70 milijonov dinarjev prihodka.«

»V Mobilii izdelujemo gradbeno pohištvo in notranjo opremo. Vse: od vrat, oken do pisalnih miz, omar. Z našimi izdelki opremljamo vse mogoče objekte. Med drugim smo delali v centru Sava v Beogradu, na letališču Surčin v Beogradu, opremili smo razne hotele, pa zdravstveni dom v Šiški, zdravstveni dom v Postojni, pa razne domove za ostarele občane. Delamo izključno za znanega kupca po naročilu,« pravi Zoran Trošt in dodaja, da je naročil kar dovolj, kajti Mobilio je znana po kakovostno opravljenem delu.

»Takšna oblika dela ima svoje prednosti in pomanjkljivosti. Problemi so predvsem v tem, ker ni kontinuitete dela, kajti pozimi lahko opravljamo razne montaže le v zaprtih objektih, ne moremo delati v serijah, pač pa moramo za vsak objekt izdelati nove projekte, problemi so bili z dobavami kakovostnih surovin, kajti ustrezni les je izredno težko dobiti na tržišču. Letos so se razmere po občutnem povečanju cen lesa vendarle nekoliko uredile.«

»Precej problemov smo imeli tudi z veliko fluktuacijo delavcev in bolniškimi izostanki, vendar pa se je stanje sedaj uredilo. Osebn

dohodke smo povečali, povprečni mesečni osebni dohodek znaša okrog 9.000 dinarjev, kajti skoraj vsi delavci so kvalificirani. Ob lanskem devetmesečju smo bili na 10. mestu v lesni branži v Sloveniji po dohodku na zaposlenega, letni rezultati pa bodo verjetno nekoliko slabši zaradi izrednega povečanja nekaterih prispevkov,« pravi Zoran Trošt.

K TOZD Mobilio spada tudi enota združenega dela v Medvodah, ki je nekdanje delala v okviru Gradlesa, proizvajajo pa stavbno pohištvo. Osemnajst zaposlenih je izredno prizadevnih in tako tudi rezultati ne izostajajo.

Glas o kakovosti Mobiliih izdelkov je segel tudi prek meja naše domovine. Tako prek Slovenijalesa ali Lesnine vsako leto opremljajo nekatere objekte v tujini — Libiji, Izraelu, SZ, pogovarjajo se za delo v Iraku. »Za takšno delo dobimo tudi izvozne premije, seveda pa bi si želeli tudi devizne pravice, ki jih sicer dobi glavni izvajalec posla. Mi sami sicer deviz ne rabimo, morda le za uvoz kakšnega stroja, toda te naše pravice bi odstopili dobaviteljem surovin, ki jim primanjkuje deviz — Colorju na primer,« pravi Trošt.

Ko povprašam po stabilizacijskih prizadevanjih, zvem, da so dosegli prihranek s tem, ko so se z zunanji sodelavci dogovorili za montiranje njihovih izdelkov, tako da na montiranje izdelkov nič več ne pošiljajo delavcev, ki so zaposleni v proizvodnji, ker je to oviralo normalen proces dela.

Mobilio je zaenkrat še TOZD v GP Megrad. Toda ob pričakovani vključitvi Megrada v združenje GIPPOS se bo Mobilio preoblikovala v delovno organizacijo in se bo kot samostojna organizacija vključila v GIPPOS. »Seveda smo v Megradu imeli skupne interese. Skupaj z drugimi TOZD Megrada smo oblikovali posebno finančno organizacijo, ki je omogočila prelivanje sredstev med TOZD — ena TOZD je posojala drugi potrebna finančna sredstva. Sicer

pa smo na objektih, ki jih je gradil Megrad, zaposlovali samo okrog četrtino svojih zmogljivosti, ostalo pa drugod. Z vključitvijo v GIPPOS bomo dobili več dela v Ljubljani, kar pomeni, da bomo delali z manjšimi stroški,« pravi Zoran Trošt o prihodnosti Mobilie.

V pogovoru steče beseda še o izobraževanju mladih delavcev — po deset učencev v gospodarstvu imajo povprečno na leto, pa o skrbi za družbeni standard, kjer se pohvalijo, da stanovanjske probleme skušajo sproti reševati in da organizirajo razna športna tekmovanja.

Zdi se, da so delavci v Mobilii ustvarili prijetno delovno vzdušje in da dobro gospodarijo, ker tudi pridno delajo vsi — od tistih v proizvodnji do tistih v takoimenovanih režijskih službah, kjer je zaposleno le resnično majhno število delavcev in ker se zavajajo, da je od njih samih v veliki meri odvisno, kako bodo živeli tudi vnaprej. Vse probleme skušajo reševati sproti in s skupnimi močmi. Čeprav je njihov celotni prihodek v primerjavi z velikimi šišenskim organizacijami majhen, pa so v Mobilii dokazali, da se da s pridnostjo in prizadevnostjo doseči veliko.

France Kmetič

Novi člani ZK v Viatorju

V Viatorjevi osnovni organizaciji ZK delovne organizacije Mestni potniški promet so na slovesni seji sprejeli v svoje vrste deset novih članov ZK, tako, da odslej člani ZK tvorijo šestino delovnega kolektiva. Ob sprejetju so novim članom slovesno predali knjige o Titu. (Foto: F. Rozman)

PRISPEVEK PROSVETNIH DELAVCEV

V mesecu decembru 1980 se je na redni seji sestel občinski odbor sindikata delavcev vzgoje, izobraževanja in znanosti Ljubljana-Šiška, kjer so člani odbora obravnavali organiziranje 7. dneva prosvetnih delavcev v občini Ljubljana-Šiška.

Člani odbora so sklenili, da se sredstva za organiziranje dneva prosvetnih delavcev v letu 1980 v višini 40.000 dinarjev, ki jih je Občinski svet ZSS Ljubljana-Šiška v svojem finančnem načrtu za leto 1980 namenil za to prireditev, namenijo novo ustanovljeni VVE Dravlje in novi osnovni šoli Dravlje, in sicer vsakemu po 20.000 dinarjev za nabavo vzgojnih sredstev in igral.

Sredstva se bodo tako namensko porabila kot prispevek prosvetnih delavcev občine Ljubljana-Šiška k našim skupnim stabilizacijskim prizadevanjem.